

tror, det var ved Omtalen af Hede- og Moseopdyrkingen. Det, her er Tale om, er i Virkeligheden at vinde nyt Land, thi de, som drive denne Jord, have under de nuværende Forhold ikke Raadighed over den, idet det viser sig, at jo mere de forsøge paa at kultivere den, desto værre er det, fordi Vesterhavet kan oversvømme Jorden og gøre ganske forfærdelig Skade. Det, der har været paa Tale, er at sætte Værn for Vesterhavet, saa at det ikke kan oversvømme Jorden. Det har været paa Tale i over 100 Aar; jeg vil saaledes nævne, at allerede i 1792 var man naaet saa vidt, at Regeringen anerkendte, at der fra Statens Side burde bevilges Midler til, at et Dige kunde sættes derovre. Det er imidlertid gaaet frem og tilbage med Sagen, men vi have aldrig været saa vidt som under de nuværende Forhold, idet der til Trods for de uhyre Omkostninger, som ville paahvile Beboerne i Tilfælde af, at Digesagen skal føres frem til Løsning, er et stort Flertal af Befolkningen, der tillige repræsenterer et stort Flertal af Arealerne, gaaet med til at ville bygge Diget. Nu vil jeg rette en inderlig Appel til Rigsdagens Medlemmer, at de, naar denne Sag en Gang kommer frem fra den højtærede Trafikminister, forhaabentlig inden ret længe, ville støtte de Bestræbelser, som have gjort sig gældende derovre, og som ikke gaa ud paa mindre end at faa Vesterhavet lukket ude, saa at saadanne Oversvømmelser, som hidtil have fundet Sted, ikke skulle kunne ske i Fremtiden. Hvis jeg skulde fortælle hele Marskens Historie, vilde det blive en Række Tragedier, der ikke alene dreje sig om Tab af Hundrettusinder af Kroner, men ogsaa om Tab af Menneskeliv. Jeg tror derfor, at det ikke alene maa have lokal Interesse, men at det er en Sag, som det maa kunne interessere hele Rigsdagen at faa gennemført paa en god Maade.

Jeg skal, som sagt, ikke nærmere komme ind paa Sagens Enkeltheder, idet jeg vil afvente det Forslags Fremkomst, som den højtærede Trafikminister ventelig vil fremsætte, og da nærmere udtale mig om dette Spørgsmaal. I Sønderjylland og i Holland, hvor de have tilsvarende Jorder, have de for længe siden begyndt paa den Slags Foranstaltninger, og det viser sig, at disse Jorder, efterhaanden som der er kommet Diger, ere blevne mere og mere frugtbare og fuldstændigt have skiftet Karakter. Under de nuværende Forhold er Marsken i Virkeligheden ikke den behageligste Egn at bo paa. Vi vide

jo, at man ellers altid omtaler Marsken som noget meget godt, men som Forholdene nu ere, ere de yderst uheldige for Beboerne paa disse Egne, fordi de ikke have fuldt Herredømme over deres Jorder; og fordi der ikke kan komme Fremskridt i Landbruget derovre, idet det er de dygtigste, der i Virkeligheden lide mest. Jo mere de ville kultivere Jorden, og jo mere de ville tilberede den for Sæden i Foraaret, desto værre er det, naar Vesterhavet bryder ind og bringer Ødelæggelse. Jeg har været Vidne til, at man paa enkelte Jorder har saaet tre Gange i Træk om Foraaret — Vesterhavet er stadig kommet, har fuldstændig overskyldt Jorden og bevirket, at der slet ikke groede noget den Sommer. Der er en Del, som ikke have turdet skrive under paa Andragendet til Ministeren af den Grund, at de mente, at Bekostningen ved dette Anlæg vilde blive for stor for Befolkningen, det er der i Virkeligheden ikke noget at sige til, og det viser sig, at en Del af dem, som ikke have underskrevet, hører til dem, som under de nuværende Forhold i Virkeligheden ligge bedst beskyttede, der er 12,000 Tdr. Land derovre, som ere mere eller mindre udsatte, og det er Ejerne af det mindst udsatte Areal, som ikke have turdet gaa med til de store Udgifter, der vilde blive Tale om.

Endelig er der et andet stort Spørgsmaal, jeg gerne vil omtale. Jeg er i det heldige eller man kan maaske sige det uheldige Tilfælde, at jeg netop paa det Tidspunkt, da jeg er kommen ind i Rigsdagen, har to meget store Sager, som gerne skulde gennemføres. Det andet Spørgsmaal, jeg sigter til, drejer sig om at op hjælpe den gamle Ribe By. De fleste af de ærede Medlemmer vide sikkert, at der i Aaret 1904 blev nedsat en Kommission, der fik den Opgave at undersøge og muligvis fremsætte Forslag med Hensyn til, hvad der kunde gøres, for at den gamle Grænseby ikke skulde gaa ud af Sagaen. Jeg skal ikke her nærmere komme ind paa at fortælle Ribe Bys Historie, det er jo en af de Byer i Danmark, der har den ældste og kønneste Historie, og en af dem, man først hører Tale om i Historien. Ikke alene var den i sin Tid gerne Opholdssted for Kongerne, men den var tillige en betydelig Handelsby. Udførselen til og i det hele taget Forbindelsen med de store europæiske Lande foregik netop over Ribe. Efterhaanden er den mere og mere gaaet tilbage, og det værste Knæk fik den ved Fredsslutningen i 1864, idet man da berøvede Ribe noget af dens bedste Opland.